

היה דבר יתדעבר יי אלהך למרים  
באורחא בעמקון מפרים  
ארי תרשי בחברך רשות מה ש  
לא תישל לביתיה למסב משפחה  
בכרא תקום ובכרא הי אתד שפיה  
יפיק לך ית משפונא לכרא ואם

גבר מסכין הוא לא תשכב במשכ  
במשפחה : אתכל תליב ליה ית  
משפונא במיעל שמישא ויע  
ושכב בכסותה ויכר כנר וילך  
שהיו וכן קדם יי אלהך  
לא תעשוק שאתרא עניא ומסכניא  
בי אחר או מיערך הי בארע  
במקור : בומיה תלו אנה ולא  
הישל טלוהי שמישא ארי תשוע  
עניא הוא וליה הוא מסר ית שמי  
נפשיה ולא יתרי של קדם יי יהי  
בר חובא : לא ימיתו אבה  
על פים בנז ובנז לא ימיתו על  
פיה אבה אכש בחוביה ימיתו  
לא תעלי הי גיר יתם  
ולא תשכ משפונא מסות ארמלא  
והרר ארי עברא הייתא במערים  
ופרד יי אלהך מתמן עלן אנה  
מפיד לך למשכר ית פתגמא  
הדיון : ארי תהיעל הייעל  
פחלך ותתנשי עברא פחלך  
לא תסתכל למסכר לגורא ליתמא  
גל ארמלאה הי פחל היכר  
יי אלהך גל עברא  
ארי תחבט יתד לא תפלי פתך  
לגורא ליתמא ולארמלאה הי  
ארי תחטוף פרדך לא תעלי  
פתך לגורא ליתמא ולארמלאה הי

יהיה הוא האלהים או ער והיה  
לכבדם שלם עם יהוה אלהי  
לכת בחקיו ולשמר מצותיו  
מקום הזה והמלך וכל  
ישראל עמו זוכים זכור  
לפני יהוה ויזכר שלמה

אתכם הפהנים הלויים כאשר עמיתם תשמרו  
לעשותו זכור את אשר עשה יהוה  
אלהיך למרים ברדך בעאתכם ממצרים  
פיתשה ברעך משאת מאומה לא  
תבא אל ביתו לעבט עבטו ופחוז תעמו  
והאיש אשר אתה נשה פו יוציא אליך את  
העבט חוניה ואם איש עני הוא לא תשכב  
בעבטו השלם תשיב לו את העבט ככא השמש  
ושכב בשלמתי וברכך וילך תהיה צדקה לפני  
יהוה אלהיך לא תעשוק שכיר עב  
ואכיון מאחיר או מגיד אשר פאר ער  
בשעריך וביומא תלו שכיר ולא תבא עליו  
השמש כי עני הוא ואליה הוא נשא אר  
נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה כר  
חטא לא יומתו אבות על פנים ובנים לא  
יומתו על אבות איש בחטאו וימתו לא  
תטה משפט צד יתום ולא תחבל פגד אלמנה  
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפרד יהוה  
אלהיך משם על פו אנכי מצוה לעשות את  
הדבר הזה כי תקצץ קצירך בשדך ושכח  
עמר פשרה לא תשול לקחתי לגר ליתום  
ולאלמנה והיה למען ופרד יהוה אלהיך בכל  
מעשה ידיך פיתחבט זיתך לא תפאר  
אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה  
תביע פרנך לא תשול אחריו לגר ליתום

ואת תכלי שלא בשעת הלואה : וזכרת על אמת  
ק פדיתך לשאר חקתי ואפלו יתחמק  
בדע : ושכחת עניי ולא גויס טחנת  
היה ש שכתה יתד חקתי לא תשכח  
ליתום : מכאן אורו העמית כי סתם  
ושכחו איט טחנה : בשדה : ליתום טחנה  
היה שכתה ויקצעה חלק ער לא תש  
לקחת : מכאן אורו שלוחיו שסדר  
ושפשו איט טחנה : שאין בלשונם  
למען יסד : אעפ שכות יתד טל  
ביתן : כ קל וחומר לעשה ויתכן

את זבח השלמים אשר  
זבח ליהוה פקר עשם  
עשרים ושנים אלה  
וישאו מאה ועשרים אלה  
ויחנכו את בית יהוה  
המלך וכל בני ישראל  
ביום

זכור את אשר עשה יי אלהיך  
למרים ברדך בעאתכם ממצרים  
פיתשה ברעך משאת מאומה לא  
תבא אל ביתו לעבט עבטו ופחוז תעמו  
והאיש אשר אתה נשה פו יוציא אליך את  
העבט חוניה ואם איש עני הוא לא תשכב  
בעבטו השלם תשיב לו את העבט ככא השמש  
ושכב בשלמתי וברכך וילך תהיה צדקה לפני  
יהוה אלהיך לא תעשוק שכיר עב  
ואכיון מאחיר או מגיד אשר פאר ער  
בשעריך וביומא תלו שכיר ולא תבא עליו  
השמש כי עני הוא ואליה הוא נשא אר  
נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה כר  
חטא לא יומתו אבות על פנים ובנים לא  
יומתו על אבות איש בחטאו וימתו לא  
תטה משפט צד יתום ולא תחבל פגד אלמנה  
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפרד יהוה  
אלהיך משם על פו אנכי מצוה לעשות את  
הדבר הזה כי תקצץ קצירך בשדך ושכח  
עמר פשרה לא תשול לקחתי לגר ליתום  
ולאלמנה והיה למען ופרד יהוה אלהיך בכל  
מעשה ידיך פיתחבט זיתך לא תפאר  
אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה  
תביע פרנך לא תשול אחריו לגר ליתום

לעשה ויתכן : אורו העמית כי סתם  
כאן אורו העמית כי סתם  
היה שכתה יתד חקתי לא תשכח  
ליתום : מכאן אורו העמית כי סתם  
ושכחו איט טחנה : בשדה : ליתום טחנה  
היה שכתה ויקצעה חלק ער לא תש  
לקחת : מכאן אורו שלוחיו שסדר  
ושפשו איט טחנה : שאין בלשונם  
למען יסד : אעפ שכות יתד טל  
ביתן : כ קל וחומר לעשה ויתכן

כיהיב שישלם  
למרים ברדך  
בעאתכם ממצרים  
פיתשה ברעך  
משאת מאומה  
לא תבא אל ביתו  
לעבט עבטו  
ופחוז תעמו  
והאיש אשר  
אתה נשה  
פו יוציא אליך  
את העבט  
חוניה ואם  
איש עני הוא  
לא תשכב  
בעבטו  
השלם תשיב  
לו את העבט  
ככא השמש  
ושכב בשלמתי  
וברכך וילך  
תהיה צדקה  
לפני יהוה  
אלהיך  
לא תעשוק  
שכיר עב  
ואכיון  
מאחיר או  
מגיד אשר  
פאר ער  
בשעריך  
וביומא  
תלו שכיר  
ולא תבא  
עליו  
השמש  
כי עני הוא  
ואליה הוא  
נשא אר  
נפשו  
ולא יקרא  
עליך אל יהוה  
והיה כר  
חטא  
לא יומתו  
אבות על פנים  
ובנים לא  
יומתו על אבות  
איש בחטאו  
וימתו לא  
תטה משפט  
צד יתום  
ולא תחבל  
פגד אלמנה  
וזכרת  
כי עבד היית  
במצרים  
ויפרד יהוה  
אלהיך משם  
על פו  
אנכי מצוה  
לעשות את  
הדבר הזה  
כי תקצץ  
קצירך בשדך  
ושכח עמר  
פשרה  
לא תשול  
לקחתי לגר  
ליתום  
ולאלמנה  
והיה למען  
ויפרד יהוה  
אלהיך בכל  
מעשה ידיך  
פיתחבט  
זיתך לא תפאר  
אחריו  
לגר ליתום  
ולאלמנה  
יהיה  
תביע  
פרנך לא תשול  
אחריו לגר  
ליתום